

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

MEKSIKONKARVATONKOIRA
KARVATON MUUNNOS
KARVALLINEN MUUNNOS
(XOLOITZCUINTLE VARIEDAD SIN PELO - VARIEDAD
CON PELO)
Alkuperämaa: Meksiko

1/6

Ryhmä: 5
FCI:n numero: 234
Hyväksytty: FCI 18.4.2007
Kennelliitto 13.5.2008

MEKSIKONKARVATONKOIRA

2/6

KÄYTTÖTARKOITUS: Suuri vahtikoira
Keskikokoinen vahtikoira
Pieni seurakoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 5 pystykorvat ja alkukantaiset koirat
Alaryhmä 6 alkukantaiset koirat
Käyttökoetulosta ei vaadita.

JOHDANTO: Karvattomuutta aiheuttava geeni on dominoiva, silti jotkut pennut syntyvät karvallisina. Koska kaksi karvatonta koira saavat keskenään vain harvoin karvallisia pentuja, tämä on käytetty jalostusyhdistelmä. Tämänkaltaisen kasvatus-työn katsotaan ylläpitävän ja parantavan rodun tasoa.

Kahden karvattoman koiran astuttaminen keskenään aiheuttaa sen, että 25%:ssa homotsygoottisia pentuja ilmenee letaali geeni. Tähän tulee suhtautua vakavasti. Hyvärakenteisia karvallisia meksikonkarvattomiakoiria voidaan käyttää jalostukseen päämääränä geneettinen monimuotoisuus, sillä rotu on harvinainen ja joillakin kasvattajilla on vaikeaa löytää jalostusmateriaalia pitkien välimatkojen takia. Karvallisia koiria ei kuitenkaan tule esittää koiranäyttelyissä. Kahden karvallisen meksikonkarvattomankoiran astuttaminen keskenään ei ole sallittua. Jalostukseen käytettävän karvallisen meksikonkarvattomankoiran molempien vanhempien tulee olla rekisteröityjä ja ainakin yhdessä sukupolvessa karvattomia.

Meksikonkarvattomienkoirien lihaa pidettiin herkkuna ennen espanjalaisten tuloa Meksikoon. Alkuasukkaat söivät sitä tärkeissä uskonnollisissa rituaaleissaan. Tästä syystä rodusta tuli harvinainen ja se oli vähällä kuoli sukupuuttoon. Federación Canofila Mexicana (Meksikon Kennelliitto) pelasti tämän kansallisen rodun ja on käyttänyt meksikonkarvatontakoiran kuvaa logossaan vuodesta 1940.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Meksikonkarvattomankoiran alkuperä ulottuu kauas menneisyyteen. Alkuasukkaat söivät uskonnollisissa seremonioissaan koirien erittäin arvokkaana pidettyä lihaa. Rotua pidettiin Xolotl-jumalan edustajana, mistä rodun nimikin selvästi on peräisin. Koiran tehtävänä oli opastaa vainajan sielu ikuisuuteen. Rodun karvaton muunnos tunnetaan myös nimellä ”perro pelón mexicano” (meksikonkarvatonkoira). Karvallista muunnosta alkuasukkaat kutsuivat nimellä ”itzcuintle”.

YLEISVAIKUTELMA

Karvaton muunnos: Erittäin viehättävä koira, jonka tärkein erityispiirre on täydellinen tai lähes täydellinen karvattomuus ja sileä, pehmeä nahka. Runko on mittasuhteiltaan tasapainoinen, rinta leveä, rintakehä tilava, raajat ja häntä ovat pitkät.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

Karvallinen muunnos: Erittäin viehättävästi ja täydellisesti karvoittunut koira, jolla on samat tasapainoiset mittasuhteet kuin karvattomalla muunnoksella. Kaikki karvapeitteen värit, pituudet ja laadut hyväksytään. Runko on mittasuhteiltaan tasapainoinen, rinta leveä, rintakehä tilava, raajat ja häntä ovat pitkät.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Runko on olkanivelestä istuinluun kärkeen mitattuna hieman sään korkeimmasta kohdasta maahan mitattua säkäkorkeutta pitempi, noin 10 : 9. Nartut voivat luonnollisista syistä johtuen olla hieman uroksia pitempiä. Kuono- ja kallo-osa ovat suunnilleen yhtä pitkät.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Meksikonkarvatonkoira on hiljainen, rauhallinen, iloinen, valpas ja älykäs. Se on epäluuloinen vieraita kohtaan, hyvä vahtikoira ja erinomainen lemmikki, ei koskaan aggressiivinen.

PÄÄ

KALLO-OSA: Susi-tyyppinen, leveä ja voimakas, kiilanmuotoinen. Leveä ylhäältä katsottuna, tyylikäs ja kuonoa kohti kapeneva. Niskakyyhy on tuskin havaittava. Kallon ja kuonon linjat ovat lähes yhdensuuntaiset.

OTSAPENGER: Vähäinen, kuitenkin selvä.

KIRSU: Tummilla yksilöillä kirsu on tumma, pronssinvärisillä se voi olla kahvinruskea tai vaaleanpunainen, vaaleilla vaaleanpunainen tai ruskehtavanharmaa ja täplikäillä täplikäs.

KUONO-OSA: Sivulta katsottuna suora. Leuat ovat neliömäiset ja erittäin voimakkaat

HUULET: Tiiviit ja tiukat.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA

Karvaton muunnos: Leuat ovat voimakkaat. Täydellinen leikkaava purenta, jossa yläetuhampaat asettuvat tiiviisti alaeetuhampaiden eteen. Hampaat ovat kohtisuorassa leukoihin nähden. Tasapurenta hyväksytään myös. Muutaman etuhampaan, kulmahampaan, poski- ja välihampaan puuttuminen tai vinossa olevat hampaat eivät ole virhe, sillä useilla koirilla ei ole syvälle ulottuvia hampaan juuria. Geneettisesti karvattomuus ja hammaspuutokset liittyvät läheisesti toisiinsa.

Karvallinen muunnos: Koiralla tulee olla täysi hampaisto ja leikkaava tai tasapurenta.

Kieli: Yleensä vaaleanpunainen, mutta siinä voi olla rodulle tyypillisiä mustia merkkejä, pilkkuja tai raitoja. Kielen on aina oltava suun sisäpuolella.

POSKET: Vain hieman erottuvat.

SILMÄT: Keskikokoiset ja mantelinmuotoiset. Ilme on valpas ja erittäin älykäs. Silmien väri vaihtelee koiran yleisvärin mukaisesti mustan, ruskehtavanharmaan, punaruskean, meripihkanvärisen ja keltaisen sävyissä. Mahdollisimman tummat silmät ovat toivotuimmat ja silmien tulisi olla keskenään samanväriset. Silmäluomet ovat hyvin pigmentoituneet ja mustat, ruskeat tai harmaat tummilla koirilla. Vaaleilla koirilla sallitaan vaaleat tai vaaleanpunaiset silmäluomet, mutta ne eivät ole kovin toivotut.

KORVAT

Karvaton muunnos: Pitkät, suuret, ilmeikkäät, hyvin tyylikkää ja ohuet, muistuttavat lepakon korvia. Koiran ollessa tarkkaavainen korvat ovat aina pystyt ja muodostavat 50 - 80°:en kulman vaakatasoon nähden.

Karvallinen muunnos: Pitkät, suuret, tyylikkää ja pystyt tai riippuvat. Kaikki asennot sallitaan. Tarkkaavaisen koiran kummankin korvan tulee olla samassa asennossa.

KAULA: Korkea-asentoinen, niskalinja on hieman kaareva. Suhteellisen pitkä, siro, taipuisa, lihaksikas ja hyvin tyylikäs. Kaulanahka on kiinteä, joustava ja pinnanmyötäinen; ei löysää leuanalusnahkaa. Pennuilla on kaulanahassa poimuja, jotka häviävät iän myötä.

RUNKO: Vahvarakenteinen.

SELKÄ: Ylälinja on täysin suora ja tasainen. Notko- tai karpinselkä ei ole toivottava, pitkä selkä on virhe.

LANNE: Vahva ja lihaksikas.

LANTIO: Sivulta katsottuna hieman kaareva, viistous vaakatasoon nähden on noin 40°.

RINTAKEHÄ: Sivulta katsottuna pitkä ja syvä, ulottuu kyynärpäiden tasolle. Kyljet ovat hieman kaarevat, eivät koskaan litteät. Edestä katsottuna eturinta on tilava, rintalastan kärki ei ole esiin työntyvä.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on tyylikäs. Vatsa on lihaksikas ja vatsaviiva kohoaa kohtuullisesti.

HÄNTÄ: Pitkä, ohut ja kärkeä kohti kapeneva. Karvattoman koiran hännässä voi olla hieman karvaa, karvallisen häntä on kauttaaltaan karvainen. Koiran liikkeessä häntä on ylöspäin kaartunut, se ei kuitenkaan kosketa selkää. Levossa häntä riippuu hieman kärjestään kaartuneena. Joskus kylmässä ilmassa häntä voi olla koipien välissä, mutta se voi olla myös merkki arkuudesta. Häntä ulottuu kintereeseen. Koiran ollessa levossa hännän tulee olla lantion jatkeena.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat edestä katsottuna pystyt ja suorat.

LAVAT: Litteät ja lihaksikkaat. Hyvä lavan ja olkavarren välinen kulmaus mahdollistaa pitkät, vapaat ja tyylikkää askeleet.

KYYNÄRPÄÄT: Vahvat ja tiiviisti rungonmyötäiset, eivät koskaan uloskiertyneet.

KÄPÄLÄT: Keskipitkät ns. jäniksenkämpälät. Varpaat ovat kaareutuneet ja tiiviisti yhdessä. Karvattomilla koirilla varpaissa voi olla karvoja, karvallisten kämpälät ovat karvaiset. Kynnet tulee leikata ja ne ovat tummilla koirilla mustat, pronssinvärisillä ja vaaleilla vaaleammat. Päkiät ovat lujat ja hyvin kestävätkä kaikenlaisessa maastossa. Varpaiden välinen nahka on hyvin kehittynyt. Kannukset tulee poistaa kaikista raajoista niissä maissa, joissa niiden poistaminen on laillista.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat vahvat ja lihaksikkaat, polvet kohtuullisesti kulmautuneet. Takaa katsottuna takaraajat ovat ehdottoman suorat ja yhden-suuntaiset. Takaraajojen kulmaukset ovat hyvät ja sallivat takaraajojen vapaat ja tehokkaat liikkeet. Pihtikinttuisuus on vakava virhe. Takaa katsottuna takaraajat eivät saa olla ahtaat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Kulmausten mukaisesti liikkeet ovat vapaat, askel on pitkä, tyylikäs ja joustava. Ravi on nopeaa ja sujuvaa; pää ja häntä ovat korkea-asentoiset.

NAHKA

Karvaton muunnos: Täydellisen karvattomuuden johdosta iho on tämän rodun erityispiirre. Se on sileää ja kosketusherkkää. Se vaikuttaa lämpimältä, sillä karvattomuuden vuoksi se luovuttaa lämpöä suoraan. Koiran ruumiinlämpö on kuitenkin sama kuin karvallisilla roduilla, sillä niiden lämmön johtuminen heikkenee karvojen välissä olevan ilman vuoksi. Karvattomilla iho vaatii enemmän hoitoa, sillä niiltä puuttuu normaali suoja auringonvaloa tai ankaria sääolosuhteita vastaan. Tapaturmista johtuvat ihovauriot eivät alenna palkintosijaa. Koira läähättää tuskin koskaan paitsi erittäin kuumalla ilmalla, sillä se hikoilee käpäliensä (päkiät ja varpaanvälit) kautta. Selviä merkkejä iho-ongelmista ei tule olla.

Karvallinen muunnos: Karvallisen koiran iho on pehmeä ja kauttaaltaan karvoittunut.

KARVAPEITE**KARVA**

Karvaton muunnos: Rodun erityispiirre on karvapeitteen täydellinen puuttuminen rungosta (karvaton tai paljas). Kuitenkin otsassa ja niskassa kasvaa lyhyttä, karheaa ja tiheää karvaa, joka voi olla minkä väristä tahansa. Karva on korkeintaan 2,5 cm pitkä eikä se saa koskaan muodostaa pitkä ja laadultaan pehmeää harjaa. Käpäliensä ja hännän päässä on usein karheaa karvaa, sen puuttuminen ei kuitenkaan ole virhe.

Karvallinen muunnos: Tämä muunnos on kauttaaltaan karvainen. Vatsassa ja raajojen sisäpuolella voi olla hyvin vähän karvaa.

VÄRI

Nahka: Karvaton muunnos: Yksivärisuus ja tummat värisävyt ovat toivotuimmat. Väri voi olla musta, mustanharmaa, liuskeenharmaa, tummanharmaa, punertava, maksanruskea, pronssinvärisen tai vaaleankeltainen. Väri voi olla myös kirjava, johon luetaan valkoiset läiskät tai kolmivärisuus.

Karvapeite: Karvallinen muunnos: Kaikki värit ja värisävyt ovat sallittuja. Karvan pituus ja laatu voi olla millainen tahansa; koko runko on karvoittunut.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Kolme kokomuunnosta kummallakin sukupuolella:

Iso: yli 45 – 60 cm, erinomaisilla yksilöillä sallitaan 62 cm.

Keskikokoinen: yli 35 – 45 cm.

Pieni: 25 – 35 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- hyvin leveä pää
- matalaraajaisuudesta johtuva hyvin pitkä runko
- karvattomalla muunnoksella karvaa muualla kuin rotumääritelmän mainitsemilla alueilla
- aikuisella koiralla veltto, löysä ja poimuinen iho tai kaulanahka
- löysä leuanaluspuusi
- vaaleat, pyöreät tai ulkonevat silmät
- jyrkkä lantio
- pihtikinttuisuus
- tiiviisti selän päälle kiertyvä häntä
- lyhyt häntä
- litteät käpälät.

VAKAVAT VIRHEET:

- epätyypillisuus
- pitkä kapea runko ja matalat raajat
- esiin työntyvä kieli

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- aggressiivisuus tai voimakas arkuus
- siniset silmät tai siniset läikät silmissä
- ylä- tai alapurenta kummallakin karvamuunnoksella
- leukojen huonosta asennosta johtuvat purentavirheet
- typistetyt tai riippuvat korvat karvattomalla muunnoksella
- typistetty häntä
- karvattomalla muunnoksella karvaa muualla kuin päässä, korvissa, niskassa, käpälissä ja hännässä
- albinismi, sokeus ja kuurous
- säkäkorkeus yli 62 cm tai alle 25 cm.

Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.